

[Geert-Jørgensen.]

municipalbestyrelse skal drage Omsorg for en forsvarlig kommunal Sygepleje. Ogsaa dette mener jeg man trøstigt kan lade Kommunalbestyrelserne selv træffe Bestemmelse om; Kommunalbestyrelsen bestaar jo dog af ansvarsbevidste Mænd og Kvinder, som i Forbindelse med de frivillige Sammenlutninger frivilligt kan og ogsaa vil ordne denne Sag.

Jeg standser ogsaa ved § 34, der paa-lægger enhver Kommunalbestyrelse i Kom-muner med over 4 000 Indbyggere inden 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden at op-føre eller indrette et Alderdomshjem med tilstrækkeligt Antal Pladser for gamle, svagelige eller svækkede Aldersrentenydere, og til hvert Alderdomshjem skal der knyttes en Sygeafdeling for dem, der trænger til Sygebehandling. Hvor store disse Alderdomshjem skal være, bestemmer Socialministeren eller Amtmanden — det er i det hele taget meget, som Socialministeren i dette Land skal give sig af med.

Nu er det jo rigtigt, at der skal sørges for de gamle, ogsaa naar de er syge, men Spørgsmaalet er, om der i disse smaa Kom-muner er Ansøgere nok til Pladserne paa et saadant Alderdomshjem. At der er det i de store Byer som København, Aarhus og Odense, derom er der ingen Tvivl, men er der ogsaa nok ude omkring i de almindelige Landsogne? I det Sogn, hvor jeg selv bor, er der 5 000 Mennesker, og vi har ogsaa et Alderdomshjem, men der er sjælden mere end to eller tre paa dette, og disse er for saa vidt Mennesker, som meget godt kunde bo alene, men nu har vi dette Alderdomshjem, og saa kommer disse 2 eller 3 der; for Øjeblikket er der 3.

Sagen er nemlig, at de gamle slet ikke er forlegne efter at komme paa Alderdomshjem. De gamle vil allerhelst blive i deres eget lille Hjem, og ude i de smaa Kommuner gaar det ofte saadan, at de gamle har deres eget Hjem, deres eget lille Hus; det er ganske vist ikke meget værd, men det elsker de nu, der har de boet hele deres Liv, og de vil ikke ud af disse smaa Stuer og betragter det som en Ulykke at komme ud af dem, der vil de blive, saa længe de kan; og naar de ikke kan længere, vil de allernødigtst paa Alderdomshjem, de vil meget hellere bo hos en Søn eller Datter.

Og her ser man da de smukkeste Forhold: at en Søn eller Datter tager en Fader eller Moder, som nu er gammel og ikke kan være alene længere, hjem til sig og plejer dem for den Aldersrente, de gamle faar. Og dette vil forhaabentlig blive ved i

Fremtiden; hvis denne Slægtssamfølelse skal ødelægges, saa gaar der meget godt til Grunde.

Og vilde man tvinge de gamle ind i et Alderdomshjem, hvad man ogsaa sommetider har forsøgt paa, saa begaar man i høj Grad Uret. Det er meget godt at lave et System, der skal være ens for alle, men Livet lader sig nu ikke forme efter Systemer, dertil er Livet for rigt, og at tvangsindlægge de gamle har man vel ikke Lyst til.

Jeg har den samme Betænkelighed med Hensyn til § 36, der paa-lægger hver Kom-mune over 15 000 Indbyggere at oprette en Arbejdsanstalt, hvortil der knyttes en For-sørgelsesafdeling med en eller flere Syge-stuer. Den samme Forpligtelse paa-hviler ethvert Amtsraad i Forbindelse med de Bykommuner, der har under 15 000 Indbyg-gere. Deres Indretning skal godkendes af Socialministeren. Opholdet paa en Arbejds-anstalt maa normalt kun strække sig over en Maaned, og Opholdet paa Forsørgelses-afdelingen skal normalt kun vare to Maa-neder.

Det vil altsaa sige, at der her skal være et stadig vekslende Publikum. Den højt-ærede Minister tænker sig, at der 12 Gange om Aaret skal skiftes Publikum. Jeg gad dog vide, hvordan den højtærede Socialminister vil skaffe Klienter eller Patienter, eller hvad man nu vil kalde dem, til alle disse Hjem, hvor de skal komme fra, og hvad det er for Personer, der skal paa disse Arbejdsanstalter; for de er jo ikke det samme som Tvangsarbejdsanstalter, efter-som en senere Paragraf taler om Tvangsarbejdsanstalter. Det maa altsaa være Arbejdsanstalter, hvor Mennesker frivilligt mel-der sig.

Her kunde jeg jo tænke mig, at den højtærede Minister tænker paa alle dem, der vandrer paa Landevejen, og dem, der er blevet professionelle Tiggere, kastet derud ogsaa af Arbejdsledigheden og sunket dybere og dybere, indtil de nu er blevet profes-sionelle Tiggere. Men de Mennesker vil allernødigtst ind, hvor der er noget at bestille. De er blevet arbejdssky, og de søger ikke frivillig ind paa en Arbejdsanstalt. Men saa ved jeg ikke, hvorfra disse Mennesker skal komme, som skal melde sig til Arbejds-anstalterne.

Jeg ved heller ikke, hvad man skal bestille paa disse Arbejdsanstalter. Skal man drive Agerbrug? Skal man drive Haandværk og Industri? For Handel kan der jo fornøftigvis ikke være Tale om. Og hvor skaffer man Arbejde fra paa disse Arbejdsanstalter, hvis der virkelig melder sig et stort Antal?